

HET KERSTVERHAAL

verteld in het Tweants, noar het Evangelie van Lucas.

Het was in de tiet dat Herodés Koning van Judea was, en den stun der vuur bekeand dat hee de leu na strak oonder n, doem har. En het was beslist gén n, vetpot to der tied, lang en har wearken, en van, t weinige dat ze verdeenen meusen ze onmeunig völ belasting betalen. En zodönig was der dan ok ne,n hoop onvréa oonder t, volk. Het was op ne,n bitter koal, n nach dat de scheapers oet de streek, dee ok s,nachts op t, vee meusen passen, bie mekaar zatten te mopper,n op de slechte tied en n,armood dee ze meusen lie,n. Eén van earleu zéar, het is te hoppen dat de langste tied hef doart, en dat het woar is wat de leu zo verteld, dat oonzen verlosser zal kommen en al dizze onrechtveariheid n, éan zal maken. Ach, zea een van de aander, n geleuv doar toch nig an, dat heb ze oons ázo lang beloefd mear der is tut now to nooit wat van kommen. Mear der wadde,n der meer dee ok wat heurt hadde,n, zo was der één dee kun vertellen van ne,n zeker.n Zacharias en ziene vrouw Elisabeth. Dee be,j woll,n zo gearn n,keend hebben, en al hadde,n ze n,Heer ok bidt en smeekt der was nooit wat kleins kommen. En kiek noe ze allebei al op joaren wadde,nwas eer duur n, Engel n, keend beloafd dat ze Johannes zoln neum,n. En dizzen Johannes noe, zol aait in de noabieheid wean van n,verlosser dee verwocht wör. Ach zear den ongeleuvigen weer, loat oe toch nig wat wies maken ieleu makt oe blie met ne dooie muske. Mear terwiel de herders nog met mekaar zatten te dissel,n oawer wá of nig woar, wadde,n nig wied van dee plaats twee jonge leu met ne,n ezel oonderweg noar de stad Bethlehem.

Dizze beide jonge leu noe, ze heten Maria en Jozef wadde,n á daage lang oonderweg en doodmeu vanden langen tocht dee ze of hadde,n leg. Ze proberen noe vuur n,nach oonderdak te krieg,n, mear dat veul nig met want der was na völ volk op de weg. Want der was bevel oetgoan van Keizer Augustus, dat alle leu zich in meusen loaten schrie,m in de stad woar ze geboren wadde,n. En zo kwam,t dat ok Maria en Jozef op weg wadde,n vanoet de stad Nazareth noar Bethlehem. Vuural de jonge vrouw was an n,ein van eare krach,n, ze was zwanger en verwochen t,eerste keend en dat zol nig lang meer op zich loaten wochen. Ze zochen vertwiefelt noar pleatske woar ze oet können rösten en n, nach duur brengen, mear alles was vol. En toen ze heurde,n dat ok in de allerlétste herbéarg gen plaats meer was, wör Maria na bang want ze veulen dat eare tied was kommen. Want wat meus der dan toch van ear keend wodde,n stel oe veur dat hier boeten geboren wör, hier in de kööte? Mear één van de wichter dee bedee,n in de herbéarg, har med,lien met t,vrówke en har ok lang zeen wat

der loos was. Ze wees ear de weg noar ne oale schöp, dee ne,n éin verderop in t, veld stun. Der lag n,luk stro, en der was n,kripke vuur vóar van de beest n,ossen en n,ezel woar ze zölm met kommen wadde,n, in ieder geval hadde,n ze n,dak boa,m t,heufd.

En juust in dizzen nach wör t, keend geboren, en Maria en Jozef wadde,n net as aandere leu na gelukkig met dit keend. Maria wikkel,n t,keend in ne,n dook en léa op t, stroo in het kripke. n,Ossen en n,ezel keken heel nie,sgierig to wat of der toch wáan de haa,n was? En Maria dach der oawer noa wat ear van dit keend was zeg, want ok ear har n Engel versprokken dat ze ne,n zön zol krieg,n dee as,n verlosser zol wodde,n beschouwd. Maria en Jozef keken noar t,kleine heupke means dat ze n,naam Jezus hadde,n géav,n en kunnen hoast nig veurstellen dat dit keend vuur zo wat groot,s was bestemd. De herders in t,veald woaroawer wie het in verhaal á eerder hebt had, zaggen op éénmoal ne onmeunig grote stéarn an de loch verschienen den gaf zovöl lech net oft, kloar helder ,n dag was. En ze wödden zo bang dat ze ammoal dich bie mekaar kreup,n , mear doar verscheen in t, midden van al dat lech ne,n Engel en dee zéar „Weard nig bang leu, want zeet ik breng good niej,s dizzen nach is geboren Jezus van Nazareth n,zön van God dee alle meansen leef hef, aarm of riek!”

Volg dee grote stéarn den zal oe de weg wiezen noar Bethlehem, en doar zö,j t,keend veenden in ne oale schöp in deuke gewikkelt en liggend in n,kripke. En zo gungen ze meteen op n,pad, en het was precies zo as n,Engel ear dat oet har duudt, ze veunde,n de oale schöp met Maria en Jozef en het keendeke Jezus liggend in t,kripke. De herders stunden doar n,luk bedrömmelt te kieken en wussen nich wat ze doon of zeggen zollen. Alleen den ongeleuvigen, veul op de knee vuur t, kripke en zéar „Joa noe geleuf ik t,ok doe beenst, doe beenst be-slist”. En t,kleine jeunken keek hem an met n,paar grote heldere ogen en t,was net of het hem vreandelijk to nikken as of t,wol zeggen, „Joa, ik bint wearke-lijk”! Nooit is der weer zovöl blieschop en vrea wes as toen in dee aole schöp in Bethlehem. En doar was n,geruus in de loch as van hoonderd-doezend vög-gel. En t,Engelenkoor zung, „eare zij God in den hoog,n, En vréa op earde vuur alle méansken dee van goeien wil zint. Amen!

J.N. S.